

† LUCIAN
DIN MILA LUI DUMNEZEU EPISCOP AL CARANSEBEȘULUI

Preacuviosului cin monahal, preacucernicului cler și preaiubiților credincioși din cuprinsul Eparhiei Caransebeșului,

Har, pace și bucurie de la Dumnezeu– Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, iar de la noi părintești binecuvântări!

Preacuvioși și Preacucernici Părinți, iubiți frați și surori în Domnul Hristos,

Păstorii și magii sunt și vor rămâne până la sfârșitul veacurilor icoane vii ale mărturisirii Nașterii Domnului Hristos. De aceea, în cuvântul pastoral trimis la Praznicul Nașterii Domnului din anul mântuirii 2017, vom încerca să reflectăm la textele evanghelice care ne vorbesc despre *păstorii din Betleem și magii de la Răsărit* și cum au devenit ei mărturisitori ai Nașterii lui Mesia Cel prezis de profeți.

Păstorii de la Betleem, oameni simpli și curați cu inima, au devenit primii colindători și închinători ai Pruncului Divin. *Îngerul Domnului a stat lângă ei și slava Domnului a strălucit împrejurul lor* (Luca 2,9) și au primit cu bucurie mare, fără să ispitească spusele îngerului, vestea cea bună a Nașterii Domnului Hristos: *...vi S-a născut azi Mântuitor, Care este Hristos Domnul, în cetatea lui David. Și acesta vă va fi semnul: Veți găsi un prunc înfășat, culcat în iesle* (Luca 2,11-12).

Păstorii au primit vestea, au ascultat cu atenție cuvintele îngerului și s-au bucurat de cântările îngerești, hotărându-se fără nicio ezitare să meargă la Betleem și să vadă cu ochii lor profeția îngerească împlinită: Și, grăbindu-se, au venit și au aflat pe Maria și pe Iosif și pe Prunc, culcat în iesle. Și, văzându-L, au vestit cuvântul grăit lor despre acest Copil. Și toți câți auzeau se mirau de cele spuse lor de către păstori (Luca 2,16-18). Iată cum păstorii au devenit, datorită credinței și dragostei lor, icoane vii ale mărturisirii Nașterii lui Mesia și până astăzi îi vedem integrați în icoana Praznicului Crăciunului. Ne raportăm la acești păstori necunoscuți – însă de Domnul știuți și aleși – ca la niște chipuri, icoane, modele, exemple vii de mărturisire clară și concisă, a ceea ce s-a întâmplat la Betleem în noaptea sfântă când Dumnezeu Tatăl L-a trimis în lume pe Fiul Său iubit să se nască, să creacă și să ne mântuiască. Toate sărbătorile

creștinești sunt trăite de cei credincioși la intensitate maximă și la timpul prezent continuu, de aceea când privim la icoana Praznicului de astăzi îi vedem cu ochii minții pe acești păstori credincioși ca pe niște icoane vii care ne îndeamnă și pe noi cei de astăzi – păstori de suflete și credincioși ai Bisericii dreptmăritoare – să fim și să devenim mărturisitori și apărători ai Nașterii Pruncului Ceresc, Care de peste două mii de ani ne așteaptă ca să ne închinăm Lui și să-I mulțumim că a venit pe pământ, chipul nostru luând, ca noi să avem privirea ațintită permanent spre Împărăția Cerurilor care începe, pentru fiecare, aici pe pământ, în Biserica luptătoare.

Icoana păstorilor de la Betleem este o icoană vie la care suntem datori să medităm, astfel încât, prin mărturisire și dragoste curată, să devenim și noi icoane bineplăcute Lui Dumnezeu și semenilor noștri.

Iubiți credincioși și credincioase,

Dacă păstorii din Betleem au fost înștiințați de îngerul Domnului că s-a născut Mesia și, grăbindu-se, l-au aflat și l-au închinat, devenind parte din icoana completă a Nașterii Domnului Hristos, magii de la Răsărit, călăuziți de o stea, au ajuns la Ierusalim, întrebând: Unde este regele iudeilor, Cel ce S-a născut? (Matei 2,2). Magii, ca reprezentanți ai popoarelor păgâne, au înțeles că trebuie să ajungă numai decît în Țara lui Israel, căci acolo se va naște Mesia, conform profeției lui Miheia: Și tu, Betleeme, pământul lui Iuda, nu ești nicidecum cel mai mic între căpeteniile lui Iuda, căci din tine va ieși Conducătorul, Care va paște pe poporul Meu Israel (Matei 2, 6 și Miheia 5,1).

Chiar dacă regele Irod s-a tulburat și împreună cu el tot Ierusalimul (cf. Matei 2,3), magii de la Răsărit cu steaua au călătorit mai departe, până în Betleemul Iudeii și acolo l-au aflat pe Cel căutat și mult așteptat – Soarele Dreptății – Hristos Domnul: Și intrând în casă, au văzut pe Prunc împreună cu Maria, mama Lui, și, căzând la pământ, s-au închinat Lui; și deschizând visteriile lor, l-au adus Lui daruri: aur, tămâie și smirnă. Iar luând înștiințare în vis să nu se mai întoarcă la Irod, pe altă cale s-au dus în țara lor (Matei 2, 11-12).

Sfântul Ioan Gură de Aur, meditând profund la evenimentul care a marcat istoria omenirii pentru totdeauna – Nașterea Mântuitorului - și reflectând asupra episodului în care magii au ajuns în cetatea sfântă, s-au întâlnit cu Irod, s-au închinat Pruncului Divin și pe altă cale s-au dus în țara lor, a spus foarte frumos, comentând referatul biblic: Vezi-le virtutea magilor nu din aceea că au venit în Palestina, ci și din aceea că au vorbit cu îndrăznire cu Irod. Ca să nu-i dea impresia că sunt niște înșelători, îi spun de steaua care i-a călăuzit, de lungimea drumului, grăindu-i cu îndrăznire: «Am venit să ne închinăm Lui». Nu s-au temut nici de mânia poporului, nici de tirania împăratului. De aceea eu cred că acești magi au ajuns și în țara lor dascălii concetățenilor lor. Dacă nu s-au

ferit să facă asta în Iudeea, apoi cu atât mai mult au avut curajul să vorbească acasă la ei, mai ales că acum aveau în urechile lor și cuvintele dumnezeiești ale îngerului și mărturia profetului.

Așadar, magii de la Răsărit sunt numiți dascăli pentru concetățenii lor și mărturisitori ai Nașterii lui Hristos atât în Iudeea, cât și în țările lor de origine unde, cu siguranță, au propovăduit tuturor despre cele întâmplate și trăite, despre călătoria lor și steaua călăuzitoare care i-a condus la Betleem, dar și despre pronia divină, Care nu i-a lăsat pradă furiei lui Irod.

Iată cum și magii de la Răsărit, alături de păstorii de la Beteleem, sunt și vor rămâne icoane vii ale mărturisirii Nașterii Domnului. Acest triptic al Praznicului Crăciunului este icoana care definește și întregește Nașterea lui Mesia și ne îndeamnă pe noi să fim următori în cele ale mărturisirii Adevărului, așa cum au fost păstorii și magii. Nu înțelegem o icoană a Nașterii Domnului, fără să-i vedem de-o parte și de alta pe păstorii simpli și curați și pe magii savanți, dar credincioși și smeriți.

Iubiți frați și surori,

Într-o lume indiferentă și copleșită de fenomenul secularizării, într-o societate frământată de probleme cotidiene care, de cele mai multe ori nu prezintă importanță și sunt lipsite de conținut, într-o lume a nerăbdării, a grăirii nefolositoare, cu oameni fără preocupări spirituale și fără gândul lui Hristos (1 Corinteni 2,16), într-o societate lipsită de bun-simț, debusolată și dezorientată, vine iarăși Hristos Domnul să se nască în inimile noastre și să ne mântuiască.

Suntem datori, prin faptul că ne-am asumat botezul creștin și purtăm numele Mântuitorului, să rămânem temple ale Dumnezeului celui viu, să viețuim astfel încât Duhul lui Dumnezeu să locuiască în noi (cf. 1 Corinteni 3,16) și să arătăm lumii întregi, tuturor oamenilor, că suntem și vom rămâne ai lui Hristos (cf. 1 Corinteni 3,23) dorind să-L propovăduim pe Pruncul Divin, împreună cu magii și păstorii ca să devenim fiecare în parte și toți la un loc – icoane vii ale mărturisirii Nașterii Domnului Hristos. În aceste vremuri complicate și ciudate, când se deosebesc tot mai vizibil oamenii lumești de cei duhovnicești, suntem atenționați de Apostolul Neamurilor, care ne spune: Să umblăm în Duhul și să nu împlinim pofta trupului (Galateni 5, 16); și iarăși: Dacă trăim în Duhul, în Duhul să și umblăm (Galateni 5,25). Suntem chemați la mărturisire fermă și demnă, avându-i ca modele la Praznicul Crăciunului pe păstorii și magii care s-au închinat Domnului Hristos și L-au propovăduit cu mult curaj fără să se rușineze și fără să se teamă, căci au înțeles pe deplin sensul și lucrarea tainică a cuvântului profetului Isaia, care zice: Cu noi este Dumnezeu, înțelegeți neamuri și vă plecați. Auziți până la marginile pământului, cei puternici plecați-vă. De vă veți întări, iarăși veți fi biruiți (Isaia 8,9).

Putem deveni și noi icoane vii ale mărturisirii Nașterii Domnului, dacă în aceste vremuri de cernere și în acest război nevăzut, dar simțit de noi toți – când morala creștină este nesocotită, familia tradițională este atacată și Evanghelia lui Hristos nu mai lucrează în inimile multora – vom ieși cu inima curată și conștiința împăcată la propovăduire și mărturisire, având icoana Nașterii Domnului în fața noastră, iar de-o parte și de alta pe cei dintâi mărturisitori ai Cuvântului Întrupat – păstorii și magii – care pentru totdeauna sunt integrați în Icoana acestui Praznic sfânt și binecuvântat.

Să nu uităm cuvintele Mântuitorului Care, în vremea aceea, dar și în vremea noastră, ne spune: Oricine va mărturisi pentru Mine înaintea oamenilor, mărturisi-voi și Eu pentru el înaintea Tatălui Meu, Care este în ceruri. Iar de cel ce se va lepăda de Mine înaintea oamenilor și Eu Mă voi lepăda de el înaintea Tatălui Meu, Care este în ceruri. (Matei 10, 32-33).

Și iarăși Domnul Hristos ne atenționează prin cuvintele: Foc am venit să arunc pe pământ și cât aș vrea să fie acum aprins! (Luca 12,49), înțelegând că și Duhul Sfânt S-a arătat la Cincizecime în chip de limbi de foc, iar apostolii plini de Duh Sfânt și cu multă râvnă și zel misionar, au plecat la propovăduire, mărturisind lumii întregi că Mesia S-a născut, iar la plinirea vremii S-a dat pe Sine schimb morții întru care eram ținuți, fiind vânduți sub păcat. Și pogorându-Se, prin Cruce, în iad, ca să plinescă toate ale Sale, a nimicit durerile morții. Și, înviind a treia zi și cale făcând oricărui trup spre învierea cea din morți...

Așadar, iubiți frați creștini, la Praznicul Crăciunului să aprindem în inimile noastre focul propovăduirii și al mărturisirii să fim următorii ai Lui Hristos (cf. 1 Corinteni 4,16) și niciodată să nu ne smintim întru Domnul (cf. Matei 11,6), ci să rămânem tari în credință, statornici în propovăduire și fermi în mărturisirea Adevărului Revelat. Așa să ne ajute Dumnezeu, să rămânem toată viața icoane vii ale mărturisirii Lui și să putem asculta în tăcere și să vedem tainic împreună cu păstorii de la Betleem mulțime de oaste cerească, laudând pe Dumnezeu și zicând: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire! (Luca 2,13-14).

HRISTOS SE NAȘTE, MĂRIȚI-L !

Cu binecuvântări părintești și doriri de tot binele,

† **Lucian,**
Episcopul Caransebeșului